Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8957
Copyright: Melk, Benediktinerstift

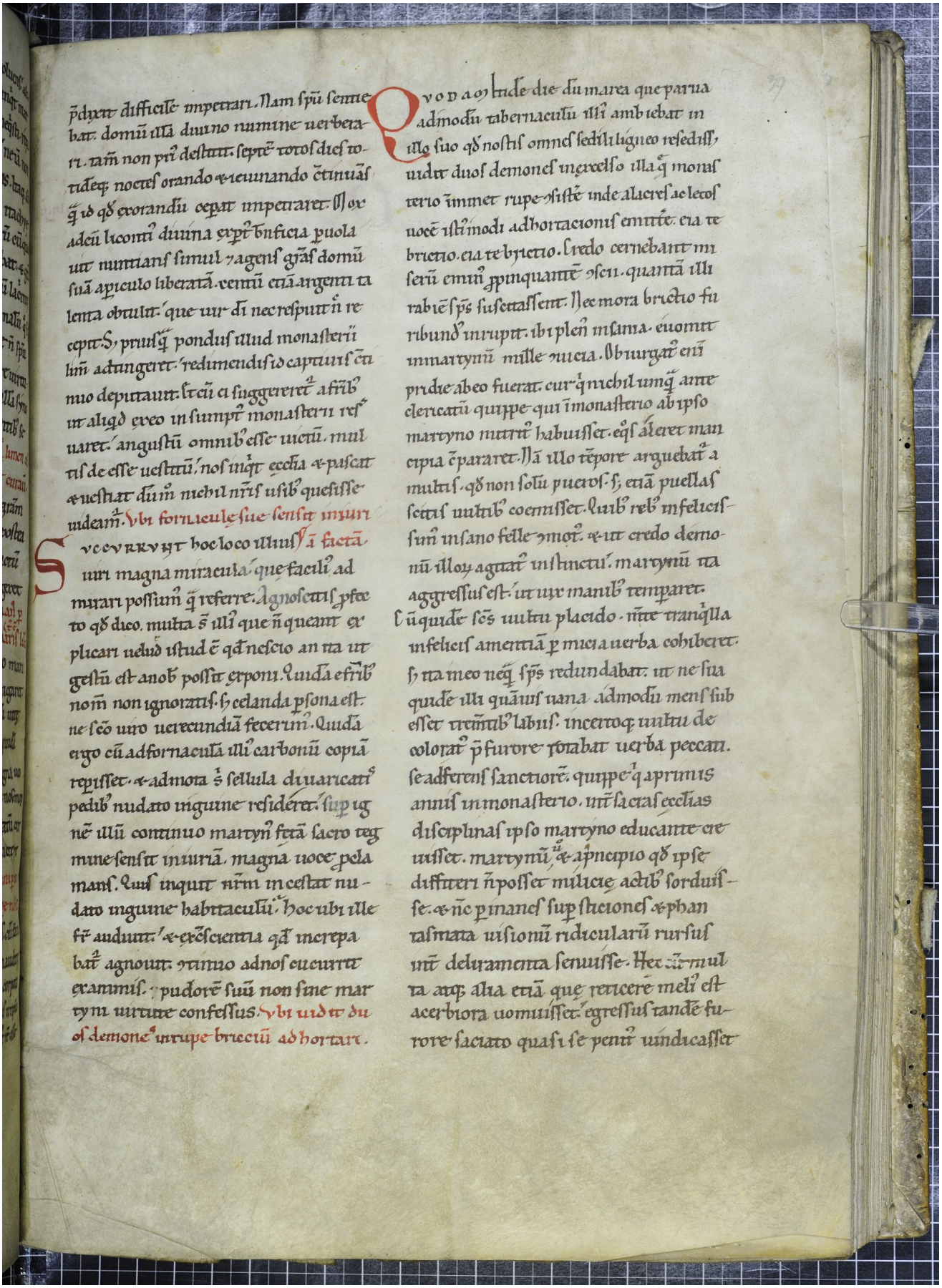

pduxit difficile impetrari. Nam spu sentie
bat domu illa diuino numine uerbera
ri. tam non prius destitit. septem totos dies to
tidemq; noctes orando et ieiunando continuas
q id qd exorandu cepit impetraret. Nec ex
adeu licentiu diuina expt bnficia puola
uit nuntians simul ymagines gras domu
sua apiculo liberata. centu etia argenti ta
lenta obtulit. que uir di nec respuit u re
cepit. S, prius q pondus illud monasterii
lim adtingeret. redimendi sio captiuis eti
mo depictauit. Ceteri ei suggererent afrib
ut aliqd exeo in sumptu monasterii res
uaret. angustiu omnib esse uicetu. mul
tis de esse uestitu. nos inqt ecclia et pascit
et uestiat dum nihil nris usib quesisse
uideam. Vbi fornicule sue sensit iniuri

SVCCVRRVIT hoc loco illius sa facta
uiri magna miracula. que facile ad
mirari possium q referre. Agnoscatis pfec
to qd dico. multa s illi que n queant ex
plicari uelud istud e qd nescio an ita ut
gestu est aliob possit exponi. Quida efrib
nom non ignoratis. sed celanda psona est.
ne seo uiro uerecundia fecerim. Quida
ergo cu adfornaculu illi carbonu copia
repisset. et admota s sellula diuaricatis
pedib nudato inguine residere. sup ig
ne illu continuo martyn ferta sacro teg
mine sensit iniuria. magna uoce pela
mans. Quis inquit nrm in cestat nu
dato inguine habitaculu. hoc ubi ille
fr audiuit. et exescentia qd increpa
bat agnouit. continuo adnos euecurrit
exanimis. pudore suu non sine mar
tyni uirtute confessus. Vbi uidit du
os demones in rupe bracciu adhortari.

QVODAM igitur die dum mare que parua
admodu tabernaculu illi ambiebat in
illo suo qd nostis omnes sedili ligneo resedisset
uidit duos demones in excelso illa q mons
terio immet rupe sistere inde alacres ac lecos
uocere isti modi adhortationis emittere. eia te
bracio. eia te bracio. Credo cernebant mi
seru eminu ppinquantem oscin. quantu illi
rabie sps suscitassent. Nec mora bracio fu
ribund inruptit. ibi plen insania euomit
in martynu mille iniuria. Obiurgat eum
pridie abeo fuerat. cur q nihil umq ante
clericatu quippe qui in monasterio ab ipso
martyno nutritu habuisset. eqs aleret man
cipia cpararet. Ita illo tempore arguebat a
multis. qd non solu pueros. sed etia puellas
sectis uutib coemisset. Quib reb infelicis
sum insano felle ymo. et ut credo demo
nu illoy agitat instinctu. martynu ita
aggressus est. ut uix manib temperet.
Cu quide ses uultu placido. nite tranqlla
infelicis amentia p micia uerba cohiberet.
sed ita meo neq sps redundabat. ut ne sua
quide illi quanus uana admodu mens sub
esset tremib labiis. incertoq uultu de
colorat p furore rotabat uerba peccati.
se adferens sanctiore. quippe q a primis
annis in monasterio. ut sacras ecclias
disciplinas ipso martyno educante ce
uisset. martynu et a principio qd ipse
diffuteri n posset mulieq actib sordiis
se. et nc pinanes supstitiones et phan
tasmata uisionu ridicularu rursus
int deliramenta senuisse. Hec cu mul
ta atq alia etia que tacere meli est
acerbiora uomuisset. egressus tande fu
rore saciato quasi se penitu uindicasset